

РЕШЕНИЕ

№ 981

гр. София, 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-26, в публично при закрити врати заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Илиана Станкова

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разгледа докладваното от Илиана Станкова Търговско дело №
20231100900773 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Молителят „П.и.“ ЕООД твърди, че не е в състояние да изпълни изискуемо публично задължение към държавата, свързано с търговската му дейност, като сочи, че затрудненията му били трайни, а имуществото – недостатъчно, в резултат от което е в състояние на неплатежоспособност с начална дата 27.08.2019 г., когато е последното плащане. Моли съда да открие спрямо него производство по несъстоятелност на това основание.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Според заключението на СИЕ към 30.04.2023 г. са налице непогасени изискуеми задължения на молителя общо в размер на 139 000,00 лв., от които 139 000,00 лева – задължения към доставчици, 7 000,00 лева – данъчни задължения, 37 000,00 лева – други задължения и 2000,00 лева към осигурителни предприятия.

Налице са следователно задължения от вида, посочен в чл. 608, ал. 1, т. 1 и т. 2 ТЗ, които са изискуеми и към настоящия момент няма данни да са погасени.

Следва да се даде отговор на въпроса **неплатежоспособен ли е** молителят. За отговор на този въпрос съдът съобрази следното:

Неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение от посочения в закона вид, като това състояние не е временно (арг. чл. 631 ТЗ) и именно то е в причинна връзка с неизпълнението. Т.е. липсата на изпълнение сама по себе си не сочи на състояние на неплатежоспособност – то е налице, само ако неизпълнението се дължи на влошеното финансово състояние на длъжника.

Съгласно презумпцията на чл. 608, ал. 3 ТЗ неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял плащанията на задължения от посочения в чл. 608 ТЗ вид. В настоящия случай спиране на плащането по изискуеми парични задължения е налице. Презумпцията за неплатежоспособност **не е оборена от служебно събраните писмени доказателства и от заключението на приетата СИЕ**. Установява се, че дружеството не притежава право на собственост върху недвижими имоти, движими вещи и МПС, че паричните средства по банкови сметки и каса възлизат в общ размер на 6,82 лева и са обект на заповест от публичен изпълнител. Коефициентите на дружеството за ликвидност за изследвания период (от 2019 г. до настоящия момент) са под референтните стойности, като наличните краткотрайни активи на фирмата още към 31.12.2019 г. не са били достатъчни да покрият текущите му задължения, като към тази дата дружеството е отчело и последния си приход от 1000,00 лева.

При тези факти може да се заключи, че по отношение на молителя е налице състояние на неплатежоспособност като икономическо понятие, до какъвто извод е стигнало и вещото лице. Съдът счита, че е осъществен и критерият за трайност на състоянието – молителят не осъществява търговска дейност, която да е източник на доходи, нито има активи, с които да възстанови осъществяването ѝ. Тези факти дават основание на съда да заключи, че състоянието на неплатежоспособност не е временно, а необратимо, и поради това спрямо молителя следва да се открие производство по несъстоятелност.

Относно началната дата на неплатежоспособността:

С аргумент от чл. 608, ал. 1 ТЗ следва да се приеме, че началната дата на неплатежоспособността е датата, на която длъжникът не е бил в състояние да изпълни изискуемо парично вземане от посочения в разпоредбата вид. Доколкото самото неизпълнение не е достатъчно за този извод, то за определяне на началната дата съдът следва да издири този времеви момент, в **к о й т о едновременно са налице и двата елемента на неплатежоспособността** – непогасено изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ и трайна финансова невъзможност за погасяването му.

В настоящия случай от заключението на СИЕ се установява, че към 31.12.2019 г. молителят е имал непогасени задължения както към държавата и към частноправни субекти, като размерът на задълженията в следващите години остава същият към някои доставчици, към други с годините нараства. Не се установява датата, на която е станало изискуемо първото непогасено задължение, нито на последното плащане. Ето защо съдът счита, че началната дата на неплатежоспособността следва да бъде свързана с обобщаването на финансовото състояние в края на 2019 г. и преустановяването на дейността му с оглед констатирането на последен приход към дата 31.12.2019 г.

Наличието на евентуални частични погашения не е основание за определяне на по-късна дата на неплатежоспособността, тъй като по аргумент от разпоредбата на чл. 608, ал. 3, изр. 2 ТЗ неплатежоспособността може да настъпи и при извършени погасявания на отделни вземания или на вземания към отделни кредитори.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ:

С аргумент от чл. 639б, ал. 4 ТЗ на този етап от производството „налично имущество“ по смисъла на чл. 629б, ал. 1 ТЗ са само наличните

парични средства, а не други активи, подлежащи на осребряване, доколкото възможността за предварително осребряване е ограничена с предварителното съгласие на събранието на кредиторите, т.е. предполага такова да е възможно да бъде сформирано. Наред с това, с аргумент от чл. 193 ДОПК за налично не може да се счита това имущество, което е заповорирано по реда на ДОПК (тъй като изпълнението срещу него не се спира с откриване на производството по несъстоятелност).

В настоящия случай длъжникът не разполага с налични парични средства за покриване разноските в производството по несъстоятелност, което се установява от справката за открити банкови сметки. Ето защо съдът е дал указания по чл. 629б, ал. 1 ТЗ, но в определения за изпълнението им срок не е внесена необходимата сума за покриване на началните разноски. Поради това съдът следва да приложи разпоредбата на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „П.и.“ ЕООД, ЕИК ****.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността 31.12.2019 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на „П.и.“ ЕООД, ЕИК ****.

ДОПУСКА обезпечение чрез налагане на обща възбрана и заповор върху имуществото на „П.и.“ ЕООД, ЕИК ****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „П.и.“ ЕООД, ЕИК ****.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „П.и.“ ЕООД, ЕИК ****.

СПИРА производството по т.д. № 773/2023 г. по описа на СГС, ТО, 26 състав.

УКАЗВА на кредиторите, че ако в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника.

ОСЪЖДА „П.и.“ ЕООД, ЕИК **** да заплати по сметка на съда сумата от 250 лв. държавна такса, която на основание чл. 620, ал. 1, изр. 2 ТЗ да бъде събрана от масата на несъстоятелността при разпределение на имуществото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му в търговския регистър пред Апелативен съд – гр. София.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на решението в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____